

ἡ τις διέμενε ἐν Καζάνῃ, ἔνθα ἀπὸ τοῦ 1840 μέχρι τοῦ 1850 διεδραμάτισε σπουδαιότατον πρόσωπον. Ὁ πατὴρ αὐτῆς ἔδωκεν αὐτῇ ὡς σύζυγον τὸν Βλαδίμηρον Ἰδάνοβιτς Ζουζκώφ, συνταγματάρχην τῶν Οὐσάρων ἐν διαθεσιμότητι. Ἀποθανὼν δὲ τὸ 1869, ὁ Ζουζκώφ κατέλειπε ἐν Καζάνῃ ἀγαθὰς ἀναμνήσεις ὡς ἀνθρώπος νοήμων καὶ γεπαιδευμένος, ἀλλὰ, παρὰ πάντα ταῦτα, χαρτοπαίκτης, ἡσώτος καὶ πολυδάπανος. Καίτοι δὲ κατήγετο ἐκ καλῆς οἰκογενείας καὶ ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ διετήρει σχέσεις μετὰ τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας τῆς Καζάνης, οὐχ ἥττον ὁμως εἶχε παραγκωνισθῇ πάντοτε.

Ἡ σύζυγος αὐτοῦ Παυλίνα, ἡ θεία τοῦ κόμης Λεόντιος, ἀπετέλει καταπληκτικὴν ἀντίθεσιν, παραβολομένη πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς. Αὐτὴ «ἡ ἀγαθὴ θεία, ἡ ἀθωτέρα συνειδήσις τοῦ κόσμου», ὡς ἀπεκάλει αὐτὴν μετὰ τινος εἰρωνείας ἰδὼς ὁ κόμης Τολστόϊ ἐν τῇ Ἑξομολογῇ αὐτοῦ, εἶχε κληρονομήσει παρὰ τῆς πατρικῆς οἰκογενείας πάσας τὰς παραδόσεις καὶ πάσας τὰς ιδέας τῆς ρωσικῆς εὐγενείας τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Ἦτο ἀγαθωτάτη γυνὴ, ἀλλὰ περιορισμένης διανοητικῆς ἀναπτύξεως καὶ πλήρης δεισιδαιμονιῶν καὶ προλήψεων, ἐφ' ᾧ καὶ πολλὰς πολλακίς ἐδοκίμασε θλίψεις. Ἐτερον χαρακτηριστικὸν τῆς φύσεως αὐτῆς ἦτο ἡ βαθεῖα θρησκευτικὴ αὐτῆς πίστις, ἡ τις μετετρέπη ἐπὶ τέλους εἰς φανατισμόν. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου αὐτῆς, ἀπεσύρθη εἰς Κίεβον, ἔνθα ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ἐν τινὶ μόνῃ. Παρὰ τῇ θείᾳ του δὲ ταύτῃ διέμεινε ὁ κόμης Λέων Τολστόϊ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Καζάνης φοιτήσεως αὐτοῦ.

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

NICOLAS ZAGOSCINE.

ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ.

K. Μάρφ

Ρόδα πολύχρωμα, δροσολουσμένα
ποῦ χύνουν γύρω μας τόση εὐωδιά,
γιὰ σένα λάμπουνε, γλυκεῖα παρθένα
οὐρανογέννητη πρωτομαγιά.

Κρίνα λευκότετα κρίνα θλιμμένα
πέρνουν στὴν ὄψι των χαρὰς θωριά
γιατὶ τὰ κάλλη των τ' ἀφροπλάσματα
ο' ἐσὲ χαρίζουνε πρωτομαγιά.

Πορτοκαλόδενδρα μυριανθισμένα
καὶ δενδρολόεμονα ὅλ' εὐωδιά
γιὰ σέν' ἀνθίζουνε, μόνο γιὰ σένα
εἶναι κατάλευκα, πρωτομαγιά.

Πουλιὰ μυριόστομα, ξετρελλαμένα
ψέλνουν ἀσύγκριτα μέσ' τὰ κλαδιά
στὸν κόσμο δείχνοντας πῶς μόνο ἐσένα
ἔχουν βασιλίσσα, πρωτομαγιά.

Τὰ νειάτα ξένοιαστα ζευγαρωμένα
ἀπὸ μιὰν ἄγρυπνη τώρα βραδυά,
νὰ τραγουδῆσουνε τρέχουν ἐσένα
ἐσέν' ἀνθόπλαστη πρωτομαγιά.

Καὶ τὰ γεράματα τὰ πικραμένα
μὲ τ' ἀργοχτύπημα μέσ' τὴν καρδιά,
πίσω σὺ σέρνονται γλυκεῖα παρθένα
οὐρανογέννητη πρωτομαγιά.

M. Μαλακάδης

γνω τὴν πρὸς τοῦτο ἐπιστολὴν τοῦ ἐξόχου φιλοσόφου μυθιστοριογράφου.

Ἀνταποκριτὴς τῆς *Nature* παρατήρησεν ἐν Βιρμιγγάμῃ τοὺς κλονισμούς τῶν σεισμικῶν διακυμάνσεων, αἵτινες τοσαῦτα δεινὰ ἐπῆνεγκον ἐν Ἑλλάδι τῇ 15)27 ἀπριλίου. Αἱ παρατηρήσεις ἐγένοντο τῇ δαπάνῃ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν σεισμῶν τῆς βρετανικῆς Ἑταιρείας πρὸς προαγωγὴν τῶν ἐπιστημῶν, μέσῳ ἰδιαιτέρου ἐργαλείου ἐφευρεθέντος ὑπὸ τοῦ Horace Daurwin.

Αἱ κινήσεις παρατηρήθησαν τῇ 7, 59' τῆς ὥρας καὶ μικρὴν κατὰ μικρὸν ἰσχυροποιούντο μέχρι τῆς 8, 3' ὥρας, ἀφ' ἧς ἤρξαντο ἐξασθενεῖσαι μέχρι τῆς 8, 28', στιγμῆς ἀφ' ἧς ἐπαύσαντο οὔσαι ἀντιληπταί. Παραβαλὼν δ' ὁ ἀνταποκριτὴς τοὺς ἀριθμούς τοῦτους πρὸς τὰς ἐξ Ἀθηνῶν ληφθείσας πληροφορίας, αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τοὺς σεισμούς τῆς πόλεως ταύτης, διαβιβάζονται ὅτι ἡ διαφορὰ τῆς στιγμῆς τῶν κλονισμῶν ἐν τῇ πόλει τῆς Παλλάδος ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῶν δονήσεων εἰς Βιρμιγγάμην δὲν ὑπερέβη τὰ 14 λεπτά. Ἡ ἀπόστασις τῆς μιᾶς ἀπὸ τῆς ἐτέρας πόλεως υπολογίζεται εἰς 2,500 χιλιόμετρα τοῦλάχιστον.

Γνωστὴ ἐστὶν ἡ ἑλληνικὴ διδάκτωρ δεσποινὶς Σεβαστὴ Καλλισπέρη, ἡ ἐν Παρίσις σπουδάζουσα. Ἡ δεσποινὶς αὕτη ἐποικοδο-

μητικὴν ποιεῖται νῦν ἔργον διδάσκουσα διὰ διαλέξεων ἐν τῷ ἱερῷ χώρῳ τῆς Ἀκροπόλεως κυρίας τε καὶ δεσποινίδας περὶ τῶν ἀθανάτων μυθιστοριῶν τῶν προγόνων καὶ ἀφηγουμένη τὴν πρὸς αὐτὰ συνδεομένην ἱστορίαν. Οὕτω πρό τινων ἡμερῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ὡμίλησε περὶ τοῦ Ἑρεχθίδου ὑπὸ καλλιτεχνικὴν, μυθολογικὴν καὶ ἱστορικὴν ἔκδοσιν. Ἐν ἐπιλόγῳ δὲ ἡ δεσποινὶς Καλλισπέρη ἐξέθηκε, τὴν γηραιὴν Θουκυδίδην ἐν νῷ ἔχουσα, τίνι τρόπῳ οἱ Ἀθηναῖοι ἐτίμων τοὺς ὑπὲρ τῆς πόλεως πεσόντας. Ἐκ τοῦ πανηγυρικοῦ τοῦ Ὀλυμπίου ὁρμωμένη καὶ τὰ ἐν αὐτῷ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀγράφων νόμων ἀναμνησκόμενη ὡς καὶ τὰ περὶ τέρεως ἐν τῷ οἴκῳ, δι' ἧς οἱ Ἕλληνες ἐλθισμῶν τὰ λιπρὰ τοῦ βίου μέρη καὶ τὴν περίφημον φράσιν τοῦ Περικλέους «Φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας καὶ φιλοσοφούμεν ἄνευ μαλακίας», λέγει ὅτι ταῦτα εἰς τὰς γυναικας κυρίως ἀφορῶσι, διότι εἰς αὐτῶν τὴν καρδίαν εἶνε ἰσχυρότερος ὁ ἄγραφος νόμος, ὅτι αὗται ἀν ἀναπτύσσονται ἀληθῶς καθιστῶσι τερπνὴν τὴν οἶκον καὶ ἐμπνέουσιν αἰσθήματα γενναῖα καὶ εὐγενῆ εἰς τοὺς ἔχοντας ὡς μερίδα τοῦ βίου τὴν ἐκτὸς τοῦ οἴκου πάλιν. Αἱ ιδεαὶ αὗται ὁρθοῦνται, ἐφ' ᾧ καὶ εὐχόμεθα νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ συγχάριμεν τῇ λογίᾳ ἑλληνίδι παποθότας ὅτι θὰ ἐμμείνη ἐν αὐταῖς οὐδαμῶς ἐπηρεαζομένη ἐκ τῶν περὶ δικαιοματιῶν τῆς γυναικὸς ὑπερβασίων.

O. A.